DOMSTOLENS DOM
9. april 1987 *

I de forenede sager 167 og 212/85,

Associazione industrie siderurgiche italiane (Assider), piazza Valasca 8, Milano, ved advokaterne Cesare Grassetti og Guido Greco og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Nico Schaeffer, 12, avenue de la Porte-Neuve,

og

Den italienske Republik, ved afdelingschef i Udenrigsministeriet Luigi Ferrari Bravo som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Ivo M. Braguglia, og med valgt adresse i Luxembourg på Italiens ambassade, 5 rue Marie-Adelaïde,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved Rolf Wägenbaur og Gianluigi Campogrande, juridiske konsulenter, som befuldmægtigede, og med valgt adresse hos Georges Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg, Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation i henhold til EKSF-traktatens artikel 35 af Kommissionens afvisning af at træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 15B i Kommissionens beslutning nr. 234/84/EKSF af 31. januar 1984 om forlængelse af overvågningsordningen og systemet for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien (EFT L 29, s. 1),

har

* Processprog: Italiensk.

DOMSTOLEN,

sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene Y. Galmot og C. Kakouris, dommerne G. Bosco, T. Koopmans, U. Everling, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida og G. C. Rodríguez Iglesias,

generaladvokat: J. Mischo
justitssekretær: J. A. Pompe, assisterende justitssekretær

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 16. december 1986,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 10. februar 1987,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævninger registeret på Domstolens Justitskontor den 31. maj og den 12. juli 1985 har Assider og Den italienske Republiks regering i medfør af EKSF-traktatens artikel 35, stk. 3, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens stiltiende beslutning om at afvise at anvende bestemmelserne i artikel 15B i Kommissionens beslutning nr. 234/84/EKSF af 31. januar 1984 om forlængelse af overvågningsordningen og systemet for produktionskvoter for visse produkter for virksomhederne i jern- og stålindustrien (EFT L 29, s. 1).

2 Assider har subsidiært nedlagt påstand om annullation af den udtrykkelige beslutning om at afvise at anvende nævnte artikel 15B, der eventuelt måtte foreligge med Kommissionens skrivelse af 22. marts 1985.

3 Den italienske regering har i skrivelser til Kommissionen i tidsrummet 30. november 1984 — 25. februar 1985 dels gjort den opmærksom på, at de leverede mængder i Italien af jern- og stålprodukter omfattet af nævnte beslutning nr.

234/84/EKSF i hele 1984 havde ændret sig væsentligt i forhold til de traditionelle leverancer, dels anmodet Kommissionen om at iværksætte de i artikel 15B i beslutning nr. 234/84/EKSF omhandlede udligningsforanstaltninger. Ved skrivelse af 18. februar 1985 anmodede også Assider om, at denne bestemmelse blev bragt i anvendelse.

4 Kommissionen meddelte ved skrivelse af 22. marts 1985 den italienske regering, at den efter en undersøgelse i tiden efter den 5. juni 1984 af grundlaget for den italienske regerings klager og efter afholdelse af bilaterale møder med de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater havde indledt procedurer vedrørende forskellige overtrædelser på prisområdet, og at den i hvert enkelt tilfælde ville tage stilling til, om det var hensigtsmæssigt at fortsætte den i artikel 15B i beslutning nr. 234/84/EKSF omhandlede procedure.

5 Kommissionen tilstillede den 24. april 1985 Assider en skrivelse med samme indhold som skrivelsen til den italienske regering af 22. marts 1985, hvori det blot tilføjes, at Assider vil blive underrettet, såfremt de igangværende undersøgelser skulle berettige Kommissionen til at tage yderligere skridt i henhold til artikel 15B i beslutning nr. 234/84/EKSF.

6 Vedrørende de for tvisten relevante retsregler samt parternes anbringender og argumenter skal der henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

Formaliteten samt Assider's subsidiære påstande

7 Kommissionen har afvist, at skrivelserne af 22. marts 1985 og 24. april 1985 indeholder et udtrykkeligt afslag på sagsøgernes anmodning i henhold til EKSF-traktatens artikel 35. Assider's subsidiære påstand om annullation af det udtrykkelige afslag, der hævdes at foreligge ved skrivelsen af 22. marts 1985, bør derfor afvises.

8 Af ordlyden af den ovenfor citerede skrivelse af 22. marts 1985, der blev tilstillet Assider den 24. april 1985 fremgår, at der ikke er tale om en udtrykkelig afvisning af at anvende proceduren i henhold til artikel 15B, men derimod om en meddelelse om, hvor langt man var nået i sagsbehandlingen med henblik på en eventuel be-

slutning. Nævnte skrivelse kan følgelig ikke ligestilles med en udtrykkelig afvisning, der kan afbryde fristen i henhold til EKSF-traktatens artikel 35, stk. 3, og dermed gøres til genstand for et annullationssøgsmål.

9 Af det anførte følger, at Assider's subsidiære påstand om annullation af den beslutning, der eventuelt måtte foreligge ved skrivelsen af 22. marts 1985, skal afvises. Derimod skal sagsøgernes påstande om annullation af den stiltiende afvisning, der må antages at foreligge i og med, at Kommissionen ikke besvarede deres anmodninger, behandles i realiteten.

Realiteten

10 Det skal fremhæves, at selv om sagsøgerne rigtignok uden tilføjelser i øvrigt anmodede Kommissionen om blot at bringe artikel 15B i nævnte EKSF-beslutning i anvendelse, fremgår det af både stævningerne og retsforhandlingerne, at Assider og den italienske regering under sagen kun har rejst krav om annullation af Kommissionens stiltiende beslutning om at afvise at anvende beslutningens artikel 15B.

11 Sagsøgerne har støttet deres påstande på to anbringender. De har for det første gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af EKSF-beslutningens artikel 15B, stk. 4, samt af forskellige EKSF-traktatbestemmelser. Endvidere har de gjort gældende, at der foreligger magtfordrejning, idet Kommissionen har forfulgt et andet formål end det med vedtagelsen af artikel 15B tilsigtede formål.

12 Sagsøgerne har i første række henvist til, at Kommissionen i det omfang, hvori den italienske regerings klage som her i sagen blev fundet berettiget, havde pligt til straks at gribe ind og anmode de berørte virksomheder om skriftligt at forpligte sig til at udligne ubalancen i deres traditionelle leverancer. Med overtrædelsen af artikel 15B, stk. 4, foreligger der samtidig en overtrædelse af EKSF-traktatens artikel 58, der danner hjemmel for beslutning nr. 234/84/EKSF, samt af traktatens artikel 5, hvorefter Fællesskabet er forpligtet til at sørge for blandt andet opretholdelse af normale konkurrencebetingelser.

13 Det bemærkes, at Kommissionen ifølge nævnte artikel 15B, stk. 4, kun skal gribe ind, hvis den finder, at den klage, der er indgivet af en medlemsstat i henhold til samme artikels stk. 1, er berettiget.

14 Af stk. 3 i artikel 15B fremgår klart, at Kommissionen ved vurderingen af, om en medlemsstats klage er berettiget, ikke blot skal holde sig til de statistiske oplysninger, der er blevet meddelt den, men også skal tage hensyn til »alle omstændigheder i den foreliggende sag«. Ved afgørelsen af, om en medlemsstats klage er berettiget, har Kommissionen altså en vis skønsmargen.

15 Omvendt følger det af de i artikel 15B, stk. 4, anvendte ord, at Kommissionen, hvis den forelagte klage findes berettiget, har pligt til at anmode de berørte virksomheder om at påtage sig den i bestemmelsen beskrevne forpligtelse. Det må bemærkes, at artikel 15B, stk. 5, omvendt levner Kommissionen en vid skønsmargen ved afgørelsen om en nedsættelse af kvoterne for en virksomhed, der har undladt at påtage sig eller at overholde en sådan forpligtelse.

16 Konkret fremgår det af sagen, at Kommissionen anerkendte rigtigheden af de statistiske oplysninger, den italienske regering fremlagde, og på grundlag heraf nåede til det resultat, at leverancerne var ændret væsentligt i forhold til de traditionelle leverancer, jfr. artikel 15B, stk. 1. Den fastslog desuden, at disse ændringer, der var sket til skade for de italienske producenter, ikke var blevet udlignet ved andre ændringer til fordel for dem, og at disse fænomener ikke kunne tilskrives sædvanlige udsving på markedet, men derimod skyldtes, at en række producenter havde overtrådt Fællesskabets ordning for priser på jern- og stålprodukter. Af sagen fremgår endelig også, at Kommissionen i oktober 1984 iværksatte de høringer af de pågældende medlemsstater, der ifølge artikel 15B, stk. 4, er påkrævet, såfremt »Kommissionen finder klagen berettiget«.

17 Det må herefter fastslås, at Kommissionen allerede i fjerde kvartal 1984 var nået til det resultat, at den italienske regerings klage var berettiget, og den måtte derfor i henhold til bestemmelsen i artikel 15B, stk. 4, have pligt til at anmode de ansvarlige virksomheder om skriftligt at forpligte sig til at udligne ubalancen i deres traditionelle leverancer.

18 Kommissionen har begrundet sin undladelse af at handle med, at den ikke havde pligt til at skride ind inden et bestemt tidspunkt, samt at den fandt det nødvendigt forud for anvendelsen af artikel 15B, stk. 4, at afvente udfaldet af de procedurer om overtrædelse af prisordningen for jern- og stålprodukter, som den havde indledt over for visse producenter. Disse procedurer var ikke afsluttet i december 1986.

19 Denne argumentation kan ikke tiltrædes. Den i artikel 15B, stk. 4, omhandlede foranstaltning har ikke karakter af en sanktion og er derfor ikke betinget af, at det konstateres, at der foreligger en overtrædelse af en eller anden art fra de omhandlede virksomheders side. Det fremgår endvidere af artikel 15B's ordlyd, at den procedure, der er tale om, skal gennemføres hurtigt, ligesom det ifølge bestemmelsens stk. 4, netop er påkrævet, at den forpligtelse, virksomhederne påtager sig, opfyldes i kvartalet efter det kvartal, hvor Kommissionen har fundet klagen berettiget. Kommissionen havde derfor i det foreliggende tilfælde pligt til at anmode de berørte virksomheder om allerede i første kvartal 1985 at udligne ubalancen i deres traditionelle leverancer.

20 Herefter og idet en stillingtagen til den anden søgsmålsgrund findes upåkrævet, kan det fastslås, at Kommissionens stiltiende beslutning om at træffe de i artikel 15B, stk. 4, i beslutning nr. 234/84/EKSF omhandlede foranstaltninger ifølge nævnte bestemmelse har været retsstridig og derfor bør annulleres.

Sagens omkostninger

21 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger. Da Kommissionen har tabt sagen, pålægges den sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) **Kommissionens stiltiende beslutning om at afvise at træffe de i artikel 15B, stk. 4, i beslutning nr. 234/84/EKSF omhandlede foranstaltninger annulleres.**

2) **Kommissionen betaler sagens omkostninger.**

Mackenzie Stuart Galmot Kakouris Bosco

Koopmans Everling Joliet Moitinho de Almeida Rodríguez Iglesias

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 9. april 1987.

P. Heim
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident